

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๕๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์แนวหน้า ฉบับประจำวันที ๑๑ เดือนตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑๗,๒๐ มูลค่าข่าว ๓๐๐,๑๕๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

น.20

‘โฟกัส จิระกุล’

กับการร่วมงานพี่กำกับฯ ในดวงใจ

‘มะเดี้ยว-ชูเกียรติ’

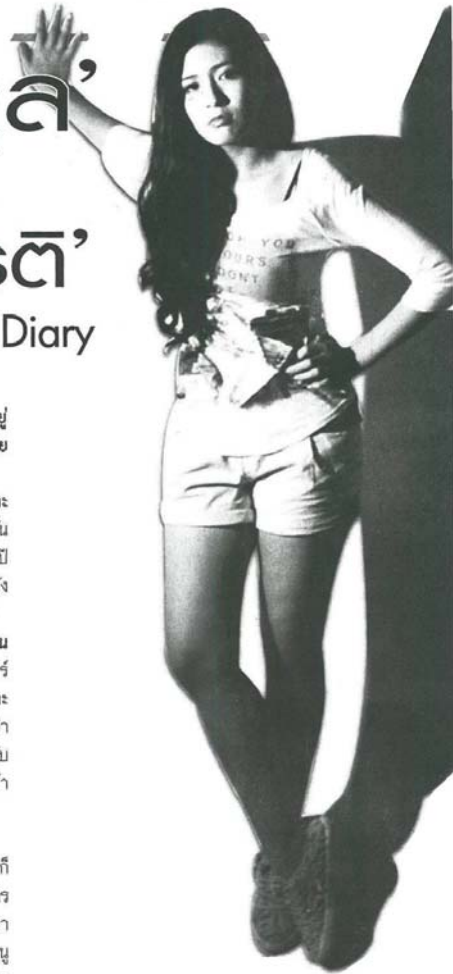
พร้อมสวมบทหญิงสาวซีหิงในภาพยนตร์ The Eyes Diary

‘โฟกัส จิระกุล’

กับการร่วมงานพี่กำกับฯ ในดวงใจ

‘มะเดี้ยว-ชูเกียรติ’

พร้อมสวมบทหญิงสาวซีหิงในภาพยนตร์ The Eyes Diary

อัปเดตผลงาน

สวัสดีค่ะ โฟกัส จิระกุล นะคะ ตอนนี้ก็เรียนอยู่
ชั้นปี 4 วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม ที่มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

เริ่มต้นทำงานตั้งแต่อายุ 6 ขวบ เริ่มจากพวกโฆษณา และ
มีโอกาสได้มาเล่นหนังเรื่องแรกเรื่องแพนจันตอนอายุ 9 ขวบ จากนั้น
ก็เล่นหนัง เล่นละคร แสดงเอ็มวี ทำหลายอย่างค่ะในระหว่างหลายปี
ที่ผ่านมา เป็นพิธีกรก็เป็นมาแล้ว ล่าสุดตอนนี้กำลังมีผลงานหนัง
เรื่อง The Eyes Diary ค่ะ

โดยส่วนตัวแล้วผูกพันกับงานภาพยนตร์มากน้อยแค่ไหน
จริงๆ ก็โตมากับหนังค่ะ จุดเริ่มต้นของเราคือภาพยนตร์
ก็เหมือนสนใจภาพยนตร์เรื่อยๆ มาโดยตลอด ก็คิดว่าอยากจะ
เรียนภาพยนตร์ ต่อมาได้มีโอกาสมาเล่นละคร แต่ก็รู้สึกได้เลยว่า
เราชอบเล่นหนังมากกว่า คนที่เล่นหนังก็จะชอบเล่นหนัง แต่สำหรับ
คนเล่นละครมักจะบอกว่าเล่นละครง่ายกว่า จนกระทั่งพอเข้า
มหาวิทยาลัยก็เลยเลือกเรียนภาพยนตร์

ได้ยินว่าได้ลองเขียนบทด้วย

ก็ได้เรียนเขียนบทกับอาจารย์ที่มหาวิทยาลัย รู้สึกว่าเราก็
พอเขียนได้ พอเริ่มเขียนก็รู้สึกว่าอยากลองเขียนดู แต่ยอมรับว่าการ
จะเขียนบทหลักเรื่องหนึ่งมันเป็นเรื่องที่ยากมาก เพราะต้องใช้เวลา
นานมาก ขนาดเรื่องที่ยื่นส่งอาจารย์ ก็ยังรู้สึกว่ามันยากจริงๆ หนู
เป็นคนชอบดูหนังค่ะ การเป็นคนชอบดูหนังมันก็จะทำให้เราเก็บเกี่ยว
ประสบการณ์ เอาอันนั้นผสมกับอันนี้แล้วมันอาจจะออกมาเวิร์ก
มากกว่า แต่เราก็ไม่ได้เป็นคนจินตนาการสูงขนาดนั้น

กับผลงานภาพยนตร์เรื่องล่าสุด “The Eyes Diary”

พอดีมีพี่ที่รู้จักกันทำงานอยู่กับพี่มะเดียว่าเป็นแคสดีงค์คะ พอเขาเห็นบทแล้วนึกถึงเราว่าเราเล่นได้ เลยลองเสนอกับพี่มะเดียดู ซึ่งพี่มะเดียก็โอเคให้มาแคสดีงค์ พออ่านบทแล้วก็โอเค เพราะแคสดีงค์ ชื่อว่าพี่มะเดียกลับมาทำหน้าที่ของชวัญก็ตื่นตื่นแล้ว หนูติดตามพี่เขามาตั้งแต่ 13 เกมสยอง คือพี่เขาทำไว้สยองจริงๆ ค่ะ ซึ่ชมผลงานพี่เขาด้วย เลยตัดสินใจรับเล่นเรื่องนี้

เรื่องราวของ The Eyes Diary

ก็เป็นเรื่องราวของผู้ชายคนหนึ่งที่เขารักและผูกพันกับแฟนของเขามาก แต่คืนหนึ่งก็มีเหตุให้ทะเลาะกันแล้วก็ขับรถไปชน ทำให้แฟนตัวเองตาย ชีวิตก็เปลี่ยนไป ผังตัวเองอยู่กับความเศร้า คิดแต่ว่าอยากจะเจอแฟนสักครั้ง เลยพยายามหาวิธีที่จะทำให้ตัวเองเห็นผีแล้วหวังว่าหนึ่งในผีเหล่านั้นก็อาจจะเป็นแฟนตัวเอง ก็เริ่มจากไปเป็นอาสาเก็บศพแล้วก็แอบเก็บของศพของคนตายโหงกลับมาบ้าน แต่จะเห็นผีมันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่ายๆ เพื่อนๆ มหาวิทยาลัยที่เรียนมาด้วยกันหรือแม้แต่เพื่อนที่มูลนิธิพยายามเตือนก็ไม่ฟัง เริ่มล่ำตัวเองลงไปสักอีกเรื่องๆ และกลายเป็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนอกจากมันไม่ได้เป็นอย่างที่เขาคิดแล้ว แต่มันกลับส่งผลต่อทุกชีวิตที่อยู่รอบตัวแทน

บทบาท/คาแร็กเตอร์

รับบทเป็นปลา ปลา ก็จะเป็นผู้หญิงวัยรุ่นคนหนึ่งจริงจังในเรื่องความรักมาก มีนิสัยเหมือนผู้หญิงทั่วไป คือซึ้งอ่อน ซึ้งหึง เรียกเรื่องความสนใจ อยากให้แฟนสนใจ อยากให้เขาแสดงความรักกับเรามากกว่านี้ ในขณะที่น็อต (บั้นจั่น) ที่เป็นแฟนเราเขาก็แบบไม่ค่อยแสดงออก แบบแค่นี้ก็พอริเปล่า

พูดได้ว่าตัวละครปลาจะเน้นหนักไปในเรื่องของความรัก ทั้งเรื่องก็จะอยู่กับความรัก ส่วนในเรื่องของผีมันถ้านับจริงๆ เรียกได้ว่าปลาเป็นคนที่เจอผีบ่อยที่สุด เยอะที่สุด โดยที่ตัวปลาเองไม่ได้อยากจะเห็นผีเลย แต่ก็ต้องมาเห็น

ความน่ารักของไฟก๊ส

คือตัวจริงเราจะเป็นคนที่เฮฮา ส่วนในเรื่องของความรักก็ไม่ได้เป็นคนซึ้งอ่อนขนาดนั้น ไม่ได้แบบว่าเธอต้องจดจำวันสำคัญวันนี้ให้ได้นะ และเราก็ไม่ได้ซึ้งซึ้งขนาดนั้นด้วย แต่ส่วนในเรื่องรักใคร่รักจริงรักแฟนมากๆ หนูว่าเป็นแบบนี้ทุกคนแหละเวลาที่เรารักใคร่นะ

ความหลอนของ “The Eyes Diary”

อันแรกก็คือในส่วนของผีในภาพยนตร์เรื่อง The Eyes Diary คือมีผีเยอะมากๆ แล้วผีทุกตัวก็มีเรื่องราว จะไม่ใช่แค่โผล่ออกมาหลอกแฉ่แล้วจบ ซึ่งผีแต่ละตัวจะถูกออกแบบมาให้มีสภาพที่แตกต่างกัน ซึ่งอันนี้ต้องยกนิ้วให้พี่ทีมเอฟเฟกต์คะ เก่งมากจริงๆ

ไต่ถามมาว่าสถานที่การถ่ายทำก็น่ากลัวไม่แพ้กัน

ส่วนสถานที่ที่สร้างจริงๆ คือน่ากลัวมาก โรงพยาบาลร้างที่สร้างไม่เสร็จทุกอย่างมันก็คือยังไม่สมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นบันได รัลไฟต์แล้วยังมีพวกท่อที่ยังไม่เสร็จถ้าไม่ระวังก็เกิดอุบัติเหตุได้ แล้วตอนที่ถ่ายเป็นกลางคืนด้วย ต้องมีคนคอยส่องไฟฉายให้ตลอดเวลา เพราะถ้าพลาดนิดหนึ่งนี่คือตกลงมาข้างล่างเลยนะ เพราะเราถ่ายกันอยู่ที่ชั้น 3-4 ส่วนบ้านร้างก็คือร้างจริงๆ แอบน่ากลัว คือสถานที่โหด จริงๆ

พูดถึงซันโหด

ก็คงเป็นซันที่มีอุบัติเหตุบนถนน ก็จะต้องปิดถนนกันคะโกลมากเลย แล้วก็อุบัติเหตุกัน มันก็จะต้องมีเอฟเฟกต์ใช้มัยคะ มันก็จะมีเลือด แล้วเลือดมันเหนียวมาก แล้วหนูเป็นคนที่ไม่ชอบอะไรเหนอะหนะ แล้วนี่ต้องเหนอะหนะไปนอกกลางถนน ตอนนอนอยู่ก็คิดว่าอยากผ่านซันนี้ไปเร็วๆ ซึ่งจริงๆ ซันนี้เป็นซันที่ใช้เวลาถ่ายไม่ได้นานสักเท่าไร ใช้เวลาลักชั่วโมง แต่ว่าอยากจริง

ถ่ายหนังผีเล่นหนังผีมีเจอะอะไรแปลกๆ หลอนๆ

ก็รู้สึกเหมือนมีอะไร ทั้งที่โรงแรมด้วย และที่กองด้วย แคร่รู้สึกแต่เป็นคนไม่มีเซนส์ ในกองมันจะมีฉากที่ทีมงานทั้งหมดต้องออกไปอยู่ข้างนอกบ้าน และก๊สต้องวิ่งออกจากบ้านไปข้างนอก ซึ่งในบ้านก็ไม่มีทีมงานอยู่เลย มีดมาก ไฟก็ถูกชนออกไปหมดแล้ว ก๊สอยู่ในบ้านคนเดียว ตอนที่เดินมาหน้าประตูก็รู้สึกเหมือนมีคนมองมาจากด้านหลังตลอดเวลา ตอนแรกก็คิดว่าคิดไปเอง ไม่กล้าเล่าให้ใครฟัง แต่พอเมโกะมาแล้วว่าเห็นคนแก่หัวล้านอยู่ในบ้าน แล้วพี่ทีมงานก็มาบอกอีกว่าเห็นเหมือนเมโกะเลย ก็เลยรู้สึกว่าน่าจะมีแหละ เพราะตัวเองก็รู้สึกเหมือนมีใครมองมาจากด้านหลังเหมือนกัน แต่ไม่คิดว่าเจอะเจอรู้สึกลึกลับ

ไฟก๊สจะมีเจอะที่ห้องที่โรงแรมด้วยนะ เห็นเป็นเงาดำๆ ตอนแรกนึกว่าแม่ แต่ก็ไม่ใช่ แต่เขาก็ไม่ได้มาทวนอะไร

พูดถึงการทำงานร่วมกับผู้กำกับ

ภาพยนตร์ที่ชื่อ “มะเดีย”

พีมะเดียวเป็นคน

ที่ให้ความสำคัญกับรายละเอียดของหนังมากๆ ทุกอย่างเลยคะ ไม่ว่าจะเป็นเฟรมภาพ แสงต้องได้แบบนี้ะ นักแสดงต้องเล่นได้ขนาดนี้ พีเขาจะเป็นคนที่เป๊ะมากๆ เป๊ะจริงๆ แต่หลังจากนี้สังเกตได้เลยว่าทุกคนจะโดนเหมือนกันหมดคือพีมะเดียวจะบอกว่าดีๆ ขออีกทีเพื่อไว้ เขาจะบอกว่าแบบนี้ดีแล้ว แต่อยากให้อีกดีกว่านี้ ขออีกทีหนึ่ง เพื่อเก็บไว้ คือในเรื่องนี้เราต้องเล่นกันจริง ไม่ว่าจะโดนฝึกระชากษา แต่งเอฟเฟกต์ที่ขา เจอผีก็ต้องกรี๊ด พีมะเดียวเขาจะมีสูตรว่าเวลาเจอผีต้องแบบนี้ะ ก่อนจะกรี๊ดต้องตกใจแบบนี้ พีมะเดียวก็จะเข้ามาสอนทุกๆ ฉากที่สำคัญ อย่างฉากเจอผีพีเขาจะมาเล่นให้ดู มาคอยบอก คอยสอน

เป็นประสบการณ์ที่ดีถือว่าได้ทำงานร่วมกับผู้กำกับมือทอง พีมะเดียวนอกจากจะเป็นผู้กำกับแล้ว ยังเหมือนเป็นแอ็กติ้งโค้ชให้ด้วยคะ

สุดท้ายอยากให้ฝากอะไรหน่อย

ต้องบอกว่าอุปสรรคในเรื่องนี้ที่จริงมีเยอะมากคะอย่างแรกเลยเราถ่ายช่วงที่มีฝนตก (พายุฤดูร้อน) แล้วยุ่งเยอะมาก เหมือนเป็นแหล่งชุมนุมของยุ่ง คนที่แต่งเอฟเฟกต์ก็ร้อนเห็นแล้วสงสารเลย สถานที่ก็มีฝุ่นเยอะพีมะเดียวถึงขั้นป่วยเข้าโรงพยาบาล แต่ด้วย สบิริตของผู้กำกับเขาก็กำกับผ่านเฟสไทม์คะ แต่นักแสดงเรื่องนี้ก็ทุ่มเทกันสุดๆ นะ ก็อย่าลืมติดตามกันให้ได้คะ กับผลงานชิ้นล่าสุดของ **ไฟกัส The Eyes Diary** ทีมงานผู้กำกับและนักแสดงทุกคนตั้งใจกันมากจริงๆ คะ

เจฟฟ @jjiradt